

Duchovní svaté přijímání

Duchovní přijímání je modlitba, ke které jsou zváni všichni, kdo z jakýchkoli důvodů nemohou přijmout Krista pod způsobami chleba a vína. Je výrazem touhy po setkání s živým Pánem, prosbou, kterou dobrý Bůh slyší a vyslyší. V této modlitbě jsme spojeni s církví, která volá: „Maranatha! Přijď, Pane Ježíši!“

Slavíme-li eucharistii, přijímáme-li tělo a krev Páně, nepřijímáme něco, nýbrž Někoho – přichází k nám sám Pán, Ježíš Kristus ukřižovaný a zmrtvýchvstalý. On je živý.

Vzkříšený Pán přicházel k apoštolům skrytým za zavřenými dveřmi, jak nás o tom ujišťují velikonoční evangelia. On zná způsoby, jak se s námi setkat přes naši fyzickou nemožnost. On zná cesty, kudy za námi přijít navzdory všem zamčeným dveřím.

Zmrtvýchvstalý Kristus není omezen jen na své svátosti, jen na způsoby chleba a vína. Vždyť on je přítomen ve svém Slově: to mluví on, když se v církvi předčítá Písmo svaté. I tehdy je přítomen, když se církev modlí a zpívá, jak to slíbil: „Kde jsou dva nebo tři shromážděni ve jménu mém, tam jsem já uprostřed nich.“

V tradici církve najdeme takzvané „duchovní přijímání“, inspirované vírou a milující touhou po uskutečnění a trvalém růstu trvalé jednoty s Kristem v jeho Duchu. Podle učení církve je toto „duchovní přijímání“ skutečným osobním setkáním s Ježíšem, neboť působí milost, kterou svátost eucharistie dává, bez vlastního – fyzického – přijímání této svátosti.

Duchovní přijímání je modlitba, ke které jsou zváni všichni, kdo z jakýchkoli důvodů nemohou přijmout Krista pod způsobami chleba a vína. Je výrazem touhy po setkání s živým Pánem, prosbou, kterou dobrý Bůh slyší a vyslyší. V této modlitbě jsme spojeni s církví, která volá: „Maranatha! Přijď, Pane Ježíši!“

Jako alternativu k „duchovnímu přijímání“ lze využít i tyto modlitby:

Pane Ježíši Kriste,
věřím, že jsi pravdivě a skutečně v Nejsvětější svátosti přítomen jako Bůh a člověk.
Věřím, že mě miluješ.
Také já tebe chci dokonale milovat, ale co mohu, Pane, bez tebe?
Ty jsi, Bože, má síla. Toužím po tobě.
A protože tě právě nyní nepřijímám v oltářní svátosti,
prosím, přijď ke mně aspoň duchovně a učiň si u mě příbytek.
Pane, zůstaň se mnou a nedopusť, abych se od tebe odloučil.
(Kancionál 042)

Nebo:

Pane Ježíši Kriste,
věříme, že jsi v Nejsvětější svátosti přítomen
a vyznáváme, že jsi náš Pán a Bůh;
rozmnož v nás světlo této víry
a zapal naše srdce ohněm své lásky,
abychom se skrze tebe
klaněli Otci v Duchu a v pravdě.
Neboť ty žiješ a kraluješ na věky věků.

Zdroj: Biskupství brněnské, zpracoval R.D. Mgr. Zdeněk Drštka